

Waterstof verbindt vandaag aan morgen.
We zijn onder de elementen.
En onderdeel van een momentum voor
het kleinste van de deeltjes,
van het geheel.
Dus wie gaat er mee?
Iedereen kan mee!
In open zee?
Wie mee op avontuur?
De wind is guur.
Een heldere koers maar veel onzeker.

Moed vraagt het.
Door durven.
Door vragen.
Blijven vragen.
Naar de dagen
van de mensen met
wensen voor morgen
voor morgen nog meer mensen.

Moed vraagt het.
We kijken naar morgen,
en besluiten voorbij de zorgen
dat we heruitvinden
ondernemen.
Om ons energieke land door te geven.
Wat we dragen kunnen,
wat we vergunnen zullen,
om een sprong te wagen.
Schakelen, schaalsprong, voorwaarts.
Import, important.
Welke knoppen we draaien.
Aanjagen, najagen.
Op het tempo van momentum.
Maar niet,
zonder de poppetjes.
De mensen,
zichtbaren,
onzichtbaar.
Om die mensen.

Moed.
Want later is nu.
Tussen beeld en geluid.
Leuren en sleuren.
Voor alle waterstof kleuren.
Politiek, patchwork, polderen.
Met onze ondernemende geest.
Een gezamenlijk doel versterken
onder hekwerken
regels door
blijvend denkend aan later.
De woorden zwemmen,
over water
door water
en we praten, praten,
stof en gaten in de dagen.

Het stof daalt niet neer.
Het laait op, waait rond.
Haal de toekomst dichterbij.
Het dagelijks leven in,
de gebaande paden voorbij.
Eigenwijs maar zij en zij.
Zodat we later merken,
dat we meer waterstof tanken.
Er meer waterstoftanken zijn
dan olievlekken.

Moed
vraagt het.
Om ons energieke land te dragen.
Vragen we,
kijken we,
voorbij de verschillen en de zorgen.
Omdat waterstof
vandaag verbindt aan morgen.

*Spoken word over NLHydrogen,
door Ayla Schneiders.*